

ŽÁNROVÉ OBRÁZKY 9. B

Tereza Trampotová - Procházka v dešti

Děšť. Kapky vody stékají po tváři. Poklepávají jedna o druhou v určitém rytmu. Je to jako styl tance, který ti udává směr pohybů. Je to eufórie, která tě pohltí a jediné, co vnímáš, je rychlost dechu, který se s každým zahřměním zrychlí.

Po tváři stékají malé krůpěje měnící se postupem času v drobný potůček proplouvající přes čelo, kde se ani na vteřinu nezastaví, a putuje dál. S přibývajícemi kapkami nastává moment, kdy se jedna z nich oddělí a padá k zemi, kde se stává součástí kaluží, potoků, řek i moří.

Eliška Bergmanová - Léto

Miluji léto. A v létě je zem vyprahlá a umírá, až i kytky nemají co pít. V tu chvíli jakoby na zavolanou se nad krajinu příženou těžké mraky, které v sobě poutají obrovské množství vody. Když se ve vzduchu začíná objevovat závan vlhkosti, vím, že za chvíli zahrne mé okolí smršť kapek. Netrvá dlouho a už z nebe padá první kapička a za ní následují milióny věrných kolegyň. Všude kolem mě je cítit svěžest a na rostlinách je vidět radost ze života. Radost z vody, která je na poslední chvíli zachránila. Když dešť ustane a vládu předá slunci, můžeme vidět nádhernou pestrobarevnou duhu, která se klene na obzoru. Všude kolem mě je pára a v ní je nádherná svěží vůně. Nakonec se ze země odpaří zbylá nepotřebná voda, která naplní další mraky a ty zase zachrání další umírající půdu. A proto miluji léto.

Adéla Přibyllová - Chůze ve sněhu

Je mrazivé zimní ráno. Odcházím do školy. Sníh, který v noci napadl, hlasitě křupe pod botami. Kolem našeho domu ještě moc lidí neprošlo. Po chodníku se brodím dost vysokou sněhovou vrstvou.

Na obloze se objevily tmavé těžké mraky. Začínají poletovat lehounké sněhové vločky. Třpytí se jako drobné korálky. Vítr si s nimi pohrává a zdá se, že se pohybují všemi směry.

Najednou začíná sněžit hustěji. Vítr zesílil a kapuca mi sklouzla z hlavy. Rychle si ji nasazuji a musím ji přidržovat rukou. Zároveň si tak chráním i obličej. Už nepadají jen drobné vločky, ale velké kusy sněhu, které vítr žene proti mně. Sníh štípe do tváří a úplně mi zalepuje oči. Bílá pokrývka je ve chvílce všude. V přibývajícím sněhu se jde velmi těžko. Na některých místech jsou pod sněhem nebezpečné zmrazky. Snažím se pospíchat, protože boty i oblečení už mám polepené sněhem.

Konečně jsem u školy. Rychle ze sebe i z bot oklepávám sníh a těším se do tepla školní budovy.